

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนานักศึกษา “ระบบการศึกษาไม่ว่ระบบใด เรื่องกิจกรรมนักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทุกด้าน” (วิจิตร ศรีสะอ้าน, http://www.thaiedresearch.org/result/detail_add.php?id=4832,2529) และกิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการนิสิต นักนักศึกษา (Student Affairs) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องดูแลให้มีขึ้น เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษามีโอกาสเลือกทำกิจกรรมตามความถนัด และความสนใจของแต่ละคน ทั้งนี้เนื่องจากนักการศึกษาตระหนักดีว่า การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษานั้นมิได้เกิดขึ้นแต่ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่สิ่งอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษาปฏิบัตินอกชั้นเรียนและกิจกรรมต่างๆ ในสถาบัน อุดมศึกษาที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วม โดยเฉพาะกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่เกิดจากความคิดริเริ่มการใช้ร่างกาย แรงใจของนิสิตนักศึกษาเองนั้นจะมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน (กชกร อัดตะวิริยะนุภาพ อ้างถึงใน สุภาพ ปาทะรัตนา และคณะ, 2548, น. 51)

การทำกิจกรรมของนักศึกษานั้น นอกจากเป็นการฝึกฝนตนเองให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้วยังเป็นการเพิ่มพูนความสามารถ ความรอบรู้ในด้านต่างๆ และเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพ และสมรรถภาพแก่ตัวนักศึกษา ทำให้นักศึกษารู้จักรับผิดชอบ แก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยเหตุผล ฝึกตนเองให้เป็นผู้ดำเนินการทำงานต่อไปในอนาคต การจะเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้นั้นต้องได้รับการขัดเกลา หล่อหลอมภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา ความคิด ค่านิยม ให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการหล่อหลอมบุคลิกภาพให้นักศึกษามีความสามารถในด้านการคิด พินิจพิเคราะห์ตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำการใดๆ ภายใต้กรอบสำนึกรับผิดชอบต่อการตัดสินใจที่มุ่งเพื่อประโยชน์สังคมเป็นที่ตั้ง โดยใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษา เชื่อมโยงสู่การฝึกปฏิบัติผ่านกระบวนการทำกิจกรรมนักศึกษา ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ชีวิต

ปัจจุบันรูปแบบกิจกรรมนักศึกษาอาจมีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย แต่จุดมุ่งหมายยังคงเน้นทั้งพัฒนาตัวนักศึกษาให้รับผิดชอบต่อตนเอง และรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมนักศึกษาจึงหมายรวมถึงกิจกรรมที่หน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาและกิจกรรมในส่วนที่

ส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินการเอง โดยอยู่ภายใต้การให้คำแนะนำและนิเทศของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจะครอบคลุมพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักศึกษา เช่น กิจกรรมด้านกีฬา บำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม ด้านวิชาการ เป็นต้น ซึ่งการที่นักศึกษาจะเลือกทำกิจกรรมในลักษณะใดนั้น มักมีปัจจัยองค์ประกอบแวดล้อมที่มีผลต่อการตัดสินใจ ในอดีตที่ผ่านมากิจกรรมนักศึกษามีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับสถานการณ์บ้านเมือง โดยเฉพาะในช่วงประชาธิปไตยเบ่งบาน ในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 นักศึกษาตื่นตัว แสวงหา ค้นคว้า และเข้าร่วมกิจกรรมกันมาก แต่ภายหลังจาก 6 ตุลาคม 2519 “รัฐบาลและชนชั้นนำได้ใช้กำลังปราบปรามกลุ่มนักศึกษาอย่างทารุณ ขบวนการนักศึกษาก็ซบเซาลง” (วิทยากร เชียงกูล, 2543, น. 63) ในปัจจุบันสถานการณ์บ้านเมืองเปลี่ยนไป นักศึกษายุคปัจจุบันเติบโตมาท่ามกลางกระแสการพัฒนาประเทศและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ สังคมไทยถูกผูกโยงเข้ากับส่วนต่างๆ ของโลกที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์ “โดยความเชื่อมโยงทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคม มีส่วนทำให้โลกาภิวัตน์ขับเคลื่อนแต่ตัวเร่งที่สำคัญคือความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เป็นผลให้โลกทั้งใบถูกย่อลงทั้งด้านกาลเวลา (Time) และเทศะ (space) โลกถูกทำให้เล็กลง ซึ่งหลายคนเรียกลักษณะนี้ว่าหมู่บ้านโลก (Global village) จากลักษณะดังกล่าวไม่ว่าเป็นเหตุการณ์ด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จากมุมใดในโลก ก็สามารถส่งผลกระทบต่อคนสังคมไทย โดยเฉพาะคนเยาวชนหนุ่มสาว ในวัยนักศึกษา ก็ได้รับเอาวัฒนธรรมจากกระแสโลกาภิวัตน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน มีการปรับชีวิตให้มีรูปแบบที่ดูทันสมัยไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าในชีวิตส่วนตัว การมีข้าวของเครื่องใช้ที่ทันสมัย เสื้อผ้าแฟชั่นตามสมัยนิยม โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ การบริโภคอาหารจานด่วน ฯลฯ นอกจากนี้จากกระแสโลกที่ได้ปรับเปลี่ยนให้ความสำคัญกับการทำทุกสิ่งบนฐานความรู้ คนหนุ่มสาวในยุคปัจจุบันมีค่านิยมในการศึกษาต่อมากขึ้น เนื่องจากการสนับสนุนของครอบครัวที่อยากจะให้ลูกหลานให้มีความรู้ติดตัวเพื่อจะได้ทำงานที่มีเงินเดือนสูงๆ จะได้ไม่ลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาต่อในสถาบัน อุดมศึกษาที่ถือเป็นแหล่งชุมทรัพย์ทางปัญญา การศึกษาจะมีส่วนสำคัญในการร่วมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสังคมให้มีคุณค่ายิ่งต่อการสร้างความรู้คู่คุณธรรม ในภาวะการณ์ปัจจุบันการอุดมศึกษาของไทยกำลังอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง ภายใต้สภาวะเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุดมศึกษาไทย ดังนั้นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุดมศึกษาจึงน่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในสังคมไทย คนหนุ่มสาวที่ก้าวเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา จึงควรได้รับความรู้ทั้งจากตำรา ห้องสมุด อภิปราย ถกเถียงแลกเปลี่ยน ทำกิจกรรมนอกหลักสูตรต่างๆ เพื่อที่จะสามารถเชื่อมโยงวิชาการกับสภาพชีวิตของคนในสังคม ทั้งภายในประเทศและสังคมโลก

เพราะประเทศไทยไม่สามารถอยู่ได้ตามลำพัง แต่ต้องอยู่เป็นส่วนหนึ่งของระบบโลก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จึงนำสถาบันการศึกษาไปสู่การคาดหวังของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลานี้ สถาบันอุดมศึกษาเป็นความหวังของสังคมที่จะอดุรงค์ เยาวชนคนหนุ่มสาวให้ตระหนักและเลือกรับความทันสมัย (modernization) ซึ่งเชื่อว่าสังคมเป็นระบบที่มีความสมดุลแต่ในความสมดุลนั้นต้องมีการนำเอาความเจริญจากสังคมที่เจริญแล้วเข้าสู่สังคมที่ยังไม่เจริญ ฉะนั้นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาจึงน่าจะต้องมีส่วนในการชี้ให้นักศึกษาเข้าใจถึงกระแสโลก เพื่อให้รู้เท่าทันและเลือกใช้ความทันสมัยให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต และผสมผสานให้เข้ากับวัฒนธรรมในสังคมไทย ขณะเดียวกันสถาบันการศึกษาก็ควรจะต้องช่วยสกัดกั้น คัดกรอง ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการพัฒนาเยาวชนคนหนุ่มสาว เพื่อเป็นการลดแรงกระแทกจากกระแสบริโภคนิยม การสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมจะเป็นกระบวนการหล่อหลอม และพัฒนาตัวนักศึกษาที่เป็นเยาวชนคนหนุ่มสาว ไปพร้อมๆ กับการสร้างสำนึกต่อสังคมส่วนรวม นับจะเป็นวิธีการหนึ่งของกระบวนการขัดเกลา และพัฒนานักศึกษาให้ไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่พึงปรารถนา นอกจากนี้ท่ามกลางการก้าวผ่านสู่สังคมหลังสมัยใหม่ (Postmodern) ยังมีความเชื่อว่าปัจจุบันโลกเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความแปลกใหม่กำลังจะเกิดขึ้น เราควรเปลี่ยนการมองเรื่อง “ความรู้ ความจริง” ที่มีความหลากหลาย เช่นเดียวกับนักศึกษาที่มีความหลากหลายที่มา หลากหลาย ความรู้และประสบการณ์ ฉะนั้นจึงอาจต้องการกิจกรรมที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับความสนใจและบริบทของชีวิต

กลยุทธ์หนึ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อลดความรุนแรงจากกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ผลักดันให้ผู้คนต้องต่างคนต่างอยู่ดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด นั่นคือกิจกรรม “การให้การช่วยเหลือสังคม” ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ประกาศให้เป็นวาระแห่งชาติ โดยส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยมีจิตสำนึกร่วมรับผิดชอบต่อสังคม หรืออาจเรียกว่า “จิตอาสา ซึ่งเป็นจิตที่พร้อมจะสละเวลา แรงกาย และสติปัญญา เพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นจิตที่ไม่ดูคายเป็นเมื่อพบเห็นปัญหาหรือความทุกข์ยากเกิดขึ้นกับผู้คน เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดีและเห็นน้ำตาเปลี่ยนเป็นรอยยิ้ม เป็นจิตที่เปี่ยมด้วยบุญ คือความสงบเย็นและพลังแห่งความดี” (ไพศาล วิสาโล, 2550, น. 53) การจะสร้าง “คนดีและคนเก่ง” เพื่อเป็นรากฐานให้สังคมไทยมีความแข็งแกร่งและมั่นคงอย่างยั่งยืน แน่แน่นอนว่าการผลิต “คน” ให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมไม่ให้หลงเป็นเหยื่อของยุคสมัยซึ่งจะนำไปสู่การก่อเกิดปัญหาสังคม โลกยุคปัจจุบัน แหล่งข้อมูลข่าวสารเปิดกว้าง เข้าถึงง่าย หนุ่มสาวที่เรียนหนังสือ (หรือแม้แต่ไม่ได้เรียนหนังสือ) ในมหาวิทยาลัย ก็สามารถเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง โดยการอ่านและการเลือกรับสื่อสารความรู้

ข้อมูลทางเทคโนโลยี รวมถึงประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ผ่านงานกิจกรรม นักศึกษา ช่องทางที่เปิดกว้างนี้ หากมองในอีกด้านหนึ่ง ก็จะเป็นภัยได้เช่นกัน เพราะกระแสบริโภคนิยมเข้ามาพร้อมๆ กัน การส่งข่าวสารโฆษณาชวนเชื่อ เพื่อเน้นการค้า ความบันเทิง แสงวาท่าไร มอมเมาเยาวชนคนหนุ่มสาวให้เพลิดเพลิด หลงผิด ช่วงวัยนี้จึงเป็นวัยที่มีความเสี่ยงมาก หากไม่ได้รับการแนะนำที่ถูกต้อง ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงค่อนข้างถูกคาดหวังจากสังคมที่จะมาช่วย บรรเทาสถานการณ์เช่นนี้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้มีการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา มาอย่างต่อเนื่อง จากเดิมที่มุ่งสนับสนุนงานกิจกรรมนักศึกษาเพียง 3 ด้าน คือ ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรม เมื่อสังคมเปลี่ยน สถานการณ์เปลี่ยน ก็ได้มีความพยายามที่จะ ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้ก้าวสู่ระดับสากลมากยิ่งขึ้นเช่นกัน เช่นโครงการที่ให้แก่นักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาส พัฒนาตนเอง เห็นการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก ซึ่งได้เริ่มทำเมื่อปี 2544 นอกจากนี้ยังมี กิจกรรมนักศึกษาที่สืบเนื่องจากปัญหาสังคมปัจจุบัน ด้านโรคเอดส์ ด้านยาเสพติด ก็มีการส่งเสริม เช่นเดียวกัน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้วางกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2550-2564) เพื่อชี้นำทิศทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาด้วยตระหนักถึง ผลกระทบที่เยาวชน ได้รับจากกระแสโลกาภิวัตน์ โดยมีจุดเน้นที่

การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนบัณฑิตให้มีคุณภาพ และเป็นบัณฑิตที่พึง ประสงค์ของสังคม ทั้งด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรม โดยต้องสอนให้เด็กรู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ รู้จักหาความรู้ด้วยตนเอง มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต เพื่อเตรียมพร้อมให้สังคมไทยก้าวสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ และต้อง เตรียมพร้อมที่จะรับใช้สังคมไทยและสังคมโลกไปพร้อมๆ กัน (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

ซึ่งจากแผนนี้เห็นว่าผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญ โดยการ นำมโนทัศน์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่เน้นในเรื่อง พอประมาณ มีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกัน ภายใต้ 2 เงื่อนไข ที่ว่าการจะทำการใดๆ ต้องอยู่บนพื้นฐาน ของความรู้ และการมีคุณธรรม ซึ่งจากกรอบดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มี นโยบายเรื่อง “เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา โดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนัก สำนึก ในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคน โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา และสถาบันการศึกษา” (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา, 2550, น. 46)

จากนโยบายการเร่งรัดปฏิรูปการศึกษา โดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้^๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่หลากหลายเพื่อมุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม สำเนียงรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน และเมื่อมีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาแล้วสถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาในรูปแบบที่สอดคล้องเหมาะสมกับยุคสมัย สังคมที่มีความสลับซับซ้อน เชื่อมโยงกันอย่างกว้างขวางและมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง ส่งผลกระทบซึ่งกันและกันในเวลาที่รวดเร็ว เป็นสังคมที่เอื้อต่อการชั่งผลประโยชน์ข้ามชาติที่อาจส่งผลให้สังคมที่ด้อยกว่าต้องสูญเสียผลประโยชน์อย่างมหาศาลในช่วงเวลาอันสั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าใจอย่างเท่าทันถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน อีกทั้งสถาบันการศึกษาควรต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองทั้งทางสติปัญญาและมีศักยภาพที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสม “ทั้งนี้การศึกษาต้องตอบสนองให้ผู้เรียนสามารถกำหนดและบรรลุถึงปัจจัยที่จำเป็นสำหรับแต่ละชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ได้เช่น ปัจจัย 4 และรวมถึงที่ 5 (การมีอาชีพ) หรือปัจจัยที่ 6 (การมีศักยภาพและมีความสามารถจัดสมดุลระหว่าง ชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง)” (สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, โครงการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย, 2543, น. 2) หากสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาไม่เร่งผลักดัน ส่งเสริม ขยายกลุ่มคนทำกิจกรรมนักศึกษาให้ครอบคลุมทั่วถึงนักศึกษาให้มากที่สุด ผลที่เสียหายจะเกิดตามมาเป็นปัญหาระยะยาวที่ฝังรากลึกในสังคมอันจะส่งผลให้ประเทศขาดกำลังคนที่มีคุณภาพ มีคนเก่งทางวิชาความรู้แต่ไม่สามารถควบคุมตนเองให้ใช้ความรู้ภายใต้ความสำเนียงรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม แต่หากสถาบันการศึกษามีการส่งเสริมสร้างการตระหนักรู้ให้นักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำ “กิจกรรมนักศึกษา” เพื่อเป็นการพัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมไปกับกิจกรรมทางสังคมนี้ ประโยชน์จากกระบวนการหล่อหลอมด้วยประสบการณ์ทำกิจกรรมนี้

ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านจิตใจและอารมณ์ให้มีความมั่นคงสูงขึ้น ทำให้รู้สึกชีวิตตนเองมีค่ามีประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม เกิดความรู้สึกเชิงบวกต่อตนเอง สร้างนิสัยอ่อนโยนนุ่มนวล จิตใจที่ดีงามชอบช่วยเหลือผู้คน ได้เรียนรู้ทักษะการทำงานใหม่ๆ อันเป็นการเพิ่มศักยภาพกับอาชีพการงานในอนาคต อีกทั้งเป็นความหลุดพ้นจากความซ้ำซากจำเจในชีวิตโดยกิจกรรมที่ทำอาจมีความสนุกสนานท้ายทาย อันจะนำไปสู่ผลการเรียนพัฒนาดีขึ้น ได้พบเพื่อนใหม่ๆ เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างกัน เป็นการขยายโลกทัศน์ส่วนตัวให้กว้างขึ้น การเรียนรู้ในการเคารพผู้อื่น พัฒนาภาวะผู้นำให้กับตนเอง ซึ่งคุณสมบัติทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นกับตนเองนั้นท้ายสุดก็จะพัฒนา

ตัวนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของประเทศ เพราะการกิจกรรมด้วยจิตใจที่เต็มเปี่ยมพร้อมด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่นนั้น จะทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องสิทธิหน้าที่ และความเป็นพลเมือง ความรับผิดชอบต่อสังคม (ศุภรัตน์ รัตนมุขย์, 2548, น. 4-6)

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่องยาวนาน จนถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการรวมตัวกันทำกิจกรรมนักศึกษามาตั้งแต่ครั้งอดีตโดยเฉพาะในช่วงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญ 2 ครั้ง คือ 14 ตุลาคม 2516 และ 16 ตุลาคม 2519 ซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นทั้งแหล่งระดมให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง รวมถึงเป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์การต่อสู้เรียกร้องประชาธิปไตยด้วย และบุคคลสำคัญที่นำควรจะต้องเอ่ยถึงเมื่อพูดถึงการส่งเสริมงานกิจกรรมนักศึกษา คือ อาจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ไม่ว่าจะในบทบาทของคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ เมื่อปี 2507-2515 หรือบทบาทของอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี 2518 ท่านได้เน้นและให้ความสำคัญกับการศึกษา และมุ่งให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมนักศึกษาควบคู่ไปกับการเรียน โดยอาจารย์ป๋วยมักจะกล่าวย้ำเสมอว่า “มหาวิทยาลัยอยู่ได้ด้วยเงินภาษีอากรและเงินอุดหนุนจากประชาชน จึงเป็นหน้าที่สำคัญในการให้บริการสังคม” จากอุดมการณ์และแนวทางการดำเนินชีวิตของอาจารย์ป๋วยในเรื่องของควมมีคุณธรรม จริยธรรม และการทำงานเพื่อรับใช้สังคมทั้งที่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีเสมอมา ถือว่าเป็นพัฒนาการต่อเนื่องมาอย่างยาวนานจวบจนทุกวันนี้ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังใช้งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีค่าซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพและค่านิยมของนักศึกษา และเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์ในการบริหารงาน การรับผิดชอบต่อตนเองและการทำงานร่วมกัน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีนโยบายที่เด่นชัดในการสนับสนุนด้าน กิจกรรมนักศึกษา โดยเห็นได้จาก มีการกำหนดแผนงานด้านการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาไว้อย่างชัดเจน มีการจัดงบประมาณสนับสนุน ชมรม ชุมนุม สโมสร ฯลฯ ผ่านการเขียนโครงการ มีองค์กรที่เป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ทั้งในส่วนของนักศึกษา (สภานักศึกษา องค์การนักศึกษา) และหน่วยงานกองกิจการนักศึกษา นอกจากนี้มีการจัดพื้นที่ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรม มีการสร้างอาคารสำหรับงานกิจกรรมนักศึกษา ในทุกวิทยาเขต เป็นต้น

จากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมในหลายด้าน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการ และมีจิตสำนึกความเป็นธรรมศาสตร์ โอกาสฝึกฝนตนเองในการทำกิจกรรมระหว่างการศึกษาในมหาวิทยาลัย เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม กล้าแสดงความคิดเห็นต่อความไม่ถูกต้อง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่เพียงแต่สอนให้นักศึกษาเป็นคนเก่ง ในทางวิชาการความรู้เท่านั้น แต่มีปณิธานให้นักศึกษาเป็นคนดีของสังคม บัณฑิตที่จบจะไม่เพียงรับผิดชอบต่อตนเอง แต่ต้องสามารถร่วมรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวมได้ด้วย โดยใช้แนวทางส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะได้รับการคัดเลือกให้เป็นมหาวิทยาลัยแกนนำในการประสานงานการจัดกิจกรรมที่สำคัญที่ต้องระดมกำลังจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เช่น ในการจัดกีฬามหาวิทยาลัยโลก ฤดูร้อน ครั้งที่ 24 ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เป็นแกนนำในการเตรียมการต่างๆ และก่อนหน้านี้อีกเมื่อมีการจัดกิจกรรมสำคัญที่เป็นการผสานเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อรณรงค์เพื่อให้เยาวชนตระหนักถึงปัญหาสังคม เช่น โรคเอดส์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ได้รับความไว้วางใจให้เป็นแกนหลักในการดำเนินการร่วมกับภาคีต่างๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยและพลังของนักศึกษาในการทำกิจกรรมแทบทั้งสิ้น ตัวอย่างงานกิจกรรมนักศึกษาในปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น

1) โครงการโครงการ “ธรรมศาสตร์ทำนา ปลูกข้าว-สร้างคน เศรษฐกิจพอเพียง” กิจกรรมนี้มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกว่า 500 คน โดยมหาวิทยาลัยมุ่งหวังให้นักศึกษาเมื่อนักศึกษาจบเป็นบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้ว จะได้มีจิตสำนึกอยู่เสมอว่าสังคมไทยยังมีคนยากลำบากจำนวนมาก จะเป็นกำลังสำคัญในอนาคตที่จะคิดค้นพัฒนาประเทศ รู้จักเชื่อมโยงความคิด ทำอย่างไรให้สังคมดีขึ้น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ในขณะที่เดียวกันก็มุ่งให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงตัวเองกับสังคมไทย

2) การส่งเสริมให้นักศึกษารวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาตนเองและทำเพื่อสังคมส่วนรวมอย่างต่อเนื่อง จากรุ่นสู่รุ่น โดยมหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมให้นักศึกษารวมกลุ่มทำกิจกรรมมีจำนวน ชุมนุม ชมรม สโมสร รวม 51 ชมรม ในหลายด้าน เช่น ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านจริยธรรม ด้านวิชาการ เป็นต้น

3) ทูตกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของกิจกรรมนักศึกษาที่เกิดขึ้นภายใต้โครงการขององค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เป็นการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยในงานฟุตบอลประเพณี ทำหน้าที่อัญเชิญ ธรรมจักร ธรรมเมเยอร์ ถือน้ำในการเดินขบวน ถือน้ำด้วยพระราชทานในงาน และเป็นตัวแทน เข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคม ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยหรือร่วมกับองค์กรต่างๆ โดยทูล กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์นี้คัดเลือกจากนักศึกษาที่เป็นคนดีและเป็นคนเก่ง กล่าวคือ จะต้องทำหน้าที่บำเพ็ญประโยชน์ ร่วมรณรงค์ส่งเสริมให้นักศึกษามหาวิทยาลัยร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคมให้ มาก และคุณสมบัติของทูลกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในด้านการเรียนจะต้องมีเกรดเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 2.5 ด้วย

4) ทูลประชาสัมพันธ์กีฬามหาวิทยาลัยโลก ซึ่งเป็นการคัดเลือกนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยต่างๆ หมุนเวียนแต่ละปีเพื่อประชาสัมพันธ์กีฬามหาวิทยาลัยโลก โดยตัวแทน นักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับการคัดเลือกเป็นทูตคนแรก (Universiade Ambasder) ของประเทศไทยไปประชาสัมพันธ์ยังประเทศตุรกี และนอกจากนี้ยังเป็นตัวแทน ประเทศไทยในการถือน้ำประเทศในงานกีฬามหาวิทยาลัยโลก นอกจากนี้อาสาสมัครในงานกีฬามหาวิทยาลัยโลก ฤดูร้อน ครั้งที่ 24 ปี 2007 จัดในประเทศไทยที่ผ่านมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก ฤดูร้อน ครั้งที่ 24 โดย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับผิดชอบเรื่องสถานที่แข่งขัน ที่พัก และอาหาร ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาสมัครเข้าเป็นอาสาสมัครช่วยงานในฝ่ายต่างๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้กับอาสาสมัคร และเป็นประโยชน์ต่อการสร้างจิตสำนึกควบคู่ไปกับการศึกษาซึ่งหาไม่ได้เลยจากการเรียนในห้องเรียน

5) กลุ่มอาสาสมัครอิสระ เป็นการรวมกลุ่มของผู้สนใจแล้วทำกิจกรรมเพื่อสังคม เช่น กลุ่ม “เพาะรัก” ของคณะนิติศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่รู้จักกันเมื่อครั้งอาสาไปช่วยผู้ประสบภัย “สึนามิ” เมื่อเหตุการณ์คลื่นคล้ายเหล่าอาสาสมัครจึงได้สานต่องานเพื่อสังคมโดยการรวมกลุ่ม และทำกิจกรรมเพื่อสังคมเพื่อผู้ด้อยโอกาสในสังคมเรื่อยมา

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังได้ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมนักศึกษาสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาด้วย เช่น สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มุ่งเน้นพัฒนาเรื่องจิตสำนึกรับใช้สังคม โดยสำนักบัณฑิตอาสาสมัครมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตสำนึกนักศึกษาระดับปริญญาตรีมาอย่างต่อเนื่องทุกปี เช่น โครงการนักศึกษาอาสาสมัครบริการสังคม ซึ่งจัดให้นักศึกษาไปทำงานอาสาสมัครในองค์กร สาธารณกุศลในเวลาว่างจากการเรียน โครงการสัมผัสชีวิตชนบทเพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต

ของคนชนบทและบริการชุมชนตามสมควร นอกจากนี้ยังมีการจัดอภิปรายทางวิชาการในประเด็น
ด้านงานอาสาสมัครอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมการสร้างจิตสำนึกทางสังคมให้กับนักศึกษา เป็นต้น

จากกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์มากมายในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้ที่
จะพัฒนาตัวนักศึกษา หรือการเรียนรู้ที่จำเป็นเพื่อประโยชน์เพื่อส่วนรวม การฝึกทักษะชีวิตที่ไม่
สามารถหาได้จากในห้องเรียน แต่อย่างไรก็ตามยังพบว่าจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทำกิจกรรม
นักศึกษาก็ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับนักศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัย จากตัวสถิติการเข้า
ร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่กองกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์พบว่า ในปีงบประมาณ
2549 กองกิจการนักศึกษาสามารถรวบรวมจำนวนโครงการที่นักศึกษาได้ดำเนินการทั้งสิ้น 291
โครงการ มีจำนวนคนเข้าร่วม 13,917 คน (รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติ
ราชการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประจำปี 2549) แต่จากตัวเลขดังกล่าวเป็นที่น่าสังเกตว่า
ส่วนใหญ่เป็นการนับซ้ำโดยแต่ละ ชุมนุม ชมรม สโมสร กลุ่มกิจกรรมในคณะ จะจัดกิจกรรม 3-5
กิจกรรม และกลุ่มคนที่เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้งโดยมากจะเป็นกลุ่มคนเดียวกัน และยิ่งไปกว่านั้น
กลุ่มนักศึกษาที่สนใจทำกิจกรรมก็จะไม่ทำกิจกรรมเพียงชมรมเดียว แต่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมทำ
กิจกรรมนักศึกษากับชมรมพันธมิตรอื่นๆ ด้วย ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าแท้จริงตัวเลขของนักศึกษาที่เข้า
มามีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษานี้ อาจเป็นการนับซ้ำมากกว่าครึ่งหนึ่งของผลการดำเนินงานที่
กองกิจการนักศึกษาได้เก็บรวบรวมไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการสะท้อนของนายกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ว่า

...ปัจจุบันสังคมคาดหวังว่านักศึกษาจะมีบทบาทในการพัฒนา และมีส่วนร่วมใน
การดูแลสังคมที่เราอยู่ แต่นักศึกษายังคงมีส่วนร่วมต่อสังคมน้อย นักศึกษาที่มี
ความสนใจในเหตุการณ์สถานการณ์ของบ้านเมืองสังคมยังมีอยู่เพียงจำนวนหนึ่ง
ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการ
แสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมือง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือ
จากทุกภาคส่วน ทั้งจากมหาวิทยาลัย และจากตัวนักศึกษาเอง... (กระทรวง
ศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550, น. 77)

ข้อสะท้อนจากตัวเลขการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและจากความเห็นของนายก อมธ.
ทำให้เห็นได้ว่าแม้กิจกรรมนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยส่งเสริมจะมีหลายด้าน โดยด้านกีฬา มีถึง 22
ชุมนุม ด้านศิลปวัฒนธรรม 12 ชุมนุม บำเพ็ญประโยชน์ 6 ชุมนุม และมีชมรม สโมสรอีก 11 ชมรม
นอกจากนี้ในแต่ละคณะ 16 คณะและ 1 สถาบัน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ยังมี

คณะกรรมการนักศึกษาและมีกิจกรรมในแต่ละคณะด้วย แต่ทว่าท้ายสุดแล้วความหลากหลายของ ชุมชน ชุมชน ก็อาจยังไม่ใช่คำตอบของนักศึกษาในยุคปัจจุบันในการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งแน่นอนว่าหากมหาวิทยาลัยยังไม่มีมาตรการเร่งให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมนักศึกษา ก็จะส่งผลถึงคุณภาพบัณฑิตที่จบจากสถาบันการศึกษา ซึ่งจะได้เพียง วิชาความรู้พร้อมรับค่านิยมจากสังคมโลกาภิวัตน์ออกไปใช้ชีวิตในสังคมในวัยทำงาน ซึ่งเป็นวัยที่ จะใช้ชีวิตอย่างอิสระคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง และการตัดสินใจนี้เองหากบัณฑิตที่จบไปทำงาน ในตำแหน่งหน้าที่ที่มีผลต่อทิศทางประเทศชาติ ก็จะต้องตัดสินใจโดยใช้ประสบการณ์ที่ได้รับจาก ครอบครัว สภาพแวดล้อม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษา หากในช่วงที่ศึกษาได้รับการ ถ่ายทอดเพียงวิชาความรู้ แต่ขาดการพัฒนาตนเองในด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม ด้วยการทำ กิจกรรมนักศึกษา ภายใต้แนวคิดที่ว่ากิจกรรมจะทำให้สมาชิกได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วม เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนาน สัมพันธ์ภาพ มีประสบการณ์ในการโต้ตอบ เกิดทักษะในการ แก้ไขปัญหาต่างๆ ผ่านการทำกิจกรรม บุคคลที่มีกิจกรรมมากอย่าง จะสามารถปรับตัวได้มากขึ้น ทำให้เกิดความสุขในการดำเนินชีวิต และหากบัณฑิตได้ผ่านการทำกิจกรรมทั้งด้านการพัฒนา ตนเอง และด้านการบริการสังคมหรือบำเพ็ญประโยชน์ อย่างสม่ำเสมอแล้ว ก็จะทำให้บัณฑิตเกิด จิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม สามารถใช้ประสบการณ์ดังกล่าวมาใช้ในการตัดสินใจ เลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำกรใด ที่จะเป็ผลเสียต่อประโยชน์ส่วนรวมและประชาชน

ด้วยเหตุที่กิจกรรมนักศึกษา จะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้สมบูรณ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการที่จะเติบโตก้าวสู่การทำงาน และดำรงชีวิตในสังคม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงต้องเร่ง ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนักศึกษาให้มากขึ้น โดยกิจกรรม นักศึกษาก็ควรให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่และวิถีชีวิตทั้งในด้านการเรียน และชีวิตส่วนตัวของ นักศึกษาที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะในยุคที่สังคมโลกและสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงและได้รับผลซึ่งกัน และกันนี้ กิจกรรมนักศึกษาอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสิ่งที่ นักศึกษาต้องเผชิญในโลกของความเป็นจริง กิจกรรมนักศึกษาอาจไม่ต้องมีมิติของทั้งพื้นที่และ เวลา อาจไม่ต้องมีการรวมกลุ่มกันเป็นชมรม ที่มีที่ตั้งชัดเจน อาจเป็นรูปแบบการรวมกลุ่มผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและมีกิจกรรมร่วมกัน การเข้าร่วมประกวด แข่งขัน คัดเลือก และเมื่อได้รับ ตำแหน่ง/รางวัล ก็มักจะมีกุศโลบายแฝงให้ดำเนินกิจกรรมทางสังคมควบคู่ไปด้วย เช่น การเป็นทูต กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือทูตประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยโลกที่ระหว่างการค้าทางตำแหน่งก็ ต้องเป็นผู้นำ ผู้แทนในการส่งเสริม รณณรงค์ให้นักศึกษาช่วยเหลือสังคม เป็นต้น ซึ่งรูปแบบการ

จัดกิจกรรมนักศึกษาเหล่านี้ควรจัดให้สอดคล้องกับยุคสมัยและวัยของผู้ร่วม ในแนวคิดจิตวิทยา วัยรุ่นกล่าวไว้ว่า วัยรุ่นนี้ต้องการความเป็นตัวของตัวเอง อยากมีอิสระ สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง อยากรู้ อยากเห็น อยากลองสิ่งแปลกใหม่อยากมีเพื่อนเพื่อเป็นการเข้าสังคมและได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การต้องการความงามทางด้านร่างกายมีความเอาใจใส่ต่อสุขภาพและเครื่องประดับตกแต่ง ยึดถือความถูกต้องยุติธรรมนับถือว่าเป็นสัญลักษณ์การเติบโต เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งวัยรุ่น ในบทบาทนักศึกษาอาจปรับใช้ความทันสมัยของยุคโลกาภิวัตน์ไปในทางบวกให้เป็นโอกาสในการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกลมกลืนไปกับยุคสมัย โดยไม่ละเลยกิจกรรมนักศึกษาที่มีเป้าหมายในการพัฒนาบุคลิกภาพจิตใจ อารมณ์ให้นักศึกษาเป็นคนที่มีความสติปัญญาและมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

ฉะนั้นนักศึกษาจึงสนใจว่า ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงนี้ เยาวชนคนหนุ่มสาว ซึ่งเป็นนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อประเด็นผลของกิจกรรมนักศึกษาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างไร และมีปัจจัยอะไรที่จะเอื้อให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทั้งบทบาทของมหาวิทยาลัย บทบาทกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา บทบาทนักศึกษาทั่วไป และสภาพแวดล้อม และรูปแบบกิจกรรมนักศึกษาในยุคสมัยปัจจุบันควรเป็นอย่างไร ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาเรื่อง “รูปแบบกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับยุคปัจจุบันในทัศนะของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา” นี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อผลของกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อปัจจัยเอื้อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าร่วมกิจกรรม
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อรูปแบบกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน

สมมติฐานในการศึกษา

1. เพศ อายุ คณะ ชั้นปี คะแนนเฉลี่ย ภูมิฐานะ รายได้ครอบครัว ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษา ได้รับรายเดือน ที่พักในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อ ผลของกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา
2. เพศ อายุ คณะ ชั้นปี คะแนนเฉลี่ย ภูมิฐานะ รายได้ครอบครัว ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษา ได้รับรายเดือน ที่พักในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อปัจจัยเอื้อให้นักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรม
3. เพศ อายุ คณะ ชั้นปี คะแนนเฉลี่ย ภูมิฐานะ รายได้ครอบครัว ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษา ได้รับรายเดือน ที่พักในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อผลของ กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติ ของผู้นำกลุ่มกิจกรรม นักศึกษา ต่อประโยชน์ของกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ การสนับสนุนใน 5 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านจริยธรรม ด้านกีฬา ด้านสัมมนากิจกรรมนักศึกษา

ความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อปัจจัยเอื้อให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติ ของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา ต่อสิ่งที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาเข้ามาร่วมทำ กิจกรรมนักศึกษา ทั้งบทบาทของมหาวิทยาลัยวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บทบาทกลุ่มกิจกรรม นักศึกษา บทบาทนักศึกษาทั่วไป และสภาพแวดล้อม

ความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อรูปแบบกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน หมายถึง การแสดงออกถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติ ของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา ต่อรูปแบบกิจกรรมนักศึกษา ทั้ง ลักษณะของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม ขนาดกลุ่มกิจกรรม สถานที่เวลาและการใช้เทคโนโลยี และการได้รับการยอมรับจากสังคม

ผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี และได้รับการแต่งตั้งจากฝ่ายกิจการศึกษามหาวิทยาลัยให้ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ในชมรม ชุมนวม สโมสร และคณะกรรมการนักศึกษาในต่างๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา

1. ได้ทราบความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อผลของกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา
2. ได้ทราบความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อปัจจัยเอื้อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าร่วมกิจกรรม
3. ได้ทราบความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาต่อรูปแบบกิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน
4. ข้อมูลที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสามารถนำไปใช้กับสถาบันการศึกษาอื่นได้